

مبنای تعیین حق الزحمه باید تغییر کند

احمد بابایی

ادغام‌ها موفق نبوده است. ایجاد مشکلات در ارکان مؤسسات ادغام‌شونده و افزایش هزینه‌های کنترل و تشکیلات جدید باعث جلوگیری از نرخ‌شکنی یا اصلاح نرخ‌ها نشده است.

۶- تنها راه حفظ نیروهای باکیفیت، توانمند و با دانش در مؤسسات، افزایش حق الزحمه‌ی این پرسنل است. افزایش حق الزحمه‌ها نیز منوط به افزایش مبلغ قراردادهای مؤسسات خواهد بود که با وضعیت موجود در نرخ‌شکنی عملاً تأمین حقوق مزایای عادلانه برای پرسنل مؤسسات غیرممکن است.

۷- سرانجام آن که جامعه‌ی حسابداران رسمی ایران به‌عنوان متولی قانونی حرفه‌ی حسابرسی در کشور موظف است نسبت به اصلاح ساختار قیمت‌گذاری حق الزحمه‌ها اقدام کند. روشن است مشکلات حرفه و کیفیت پایین برخی گزارش‌های حسابرسی ارتباط مستقیم با حق الزحمه دارد.

استفاده از تعیین حق الزحمه براساس نفر/ساعت پرسنل در رده‌های مختلف می‌بایست متوقف و جایگزین آن ضریبی از سطح درآمد کارفرمایان یا جمع دارایی‌های ترازنامه‌ی آن‌ها و ترکیبی از این دو باشد. ■

تورم جامعه و پرداخت حقوق عادلانه به پرسنل و ریسک پذیرش کار افزایش دهند. تا وقتی که مؤسسات متخلف در شکستن نرخ‌ها و ارائه‌ی حق الزحمه‌های پایین وجود دارند متقاعد کردن صاحب‌کاران میسر نیست.

۳- اصلاح شیوه‌ی قیمت‌گذاری و ارائه‌ی نرخ در حق الزحمه، تنها راه ممکن است. شیوه‌ی نرخ‌گذاری کنونی پاسخ‌گوی مشکلات به وجود آمده نیست و حتی خود باعث ایجاد بسیاری از مشکلات دیگر است.

۴- تنوع در ارائه‌ی خدمات تخصصی و حرفه‌ای ارتباطی با نرخ‌های پایین و نیز عادلانه در حق الزحمه‌ی حسابرسی مستقل نمی‌تواند داشته باشد. فعالیت اصلی مؤسسات حسابرسی، حسابرسی مستقل است. وقتی مؤسسات اقدام به ارائه‌ی خدمات حسابرسی مستقل با قیمت‌های ناچیز و غیر عادلانه می‌کند، بنابراین در ارائه‌ی خدمات تخصصی و حرفه‌ای غیر اعتباردهی نیز این رویه‌ی پیشنهاد و انعقاد قراردادها با نرخ‌های حق الزحمه‌ی ناچیز را ادامه می‌دهد.

۵- تجربه ادغام‌های اخیر مؤسسات حسابرسی در سطح جامعه حسابداران رسمی ایران نشان می‌دهد که این

۱- آیین‌نامه‌ی تعیین نرخ حق الزحمه‌ی پایه‌ی خدمات حسابرسی نه تنها هیچ‌گونه بستر مناسبی برای تعیین حق الزحمه‌ی خدمات حسابرسی مستقل فراهم نکرده بلکه خود به مشکل اساسی در تعیین نرخ تبدیل شده است. تعیین نرخ حق الزحمه‌ی خدمات حسابرسی از دو بخش نفر / ساعت رده‌های مختلف گروه حسابرسی و بودجه و حجم کار تعیین می‌شود. تجربه‌ی تعیین حق الزحمه‌ی خدمات حسابرسی از بدو تأسیس جامعه و نرخ‌شکنی به وجود آمده مؤید آن است که مؤسسات نرخ‌شکن در تعیین نرخ خود، بودجه‌ی ساعت کارکرد بر اساس حجم کار را تغییر می‌دهند، چون به‌خوبی می‌دانند که تغییر در نرخ نفر / ساعت پرسنل رده‌های مختلف ممکن نیست. لذا تنها راه برای نرخ‌شکنی، بازی با بودجه‌ی ساعتی حجم کار است.

۲- بدیهی است صرفه‌جویی در حق الزحمه‌ها خواسته‌ی هر کارفرمایی است. لذا متقاعد کردن کارفرمایان به پرداخت حق الزحمه‌ی مناسب و عادلانه ممکن نبوده مگر آن که مؤسسات عضو جامعه به این نتیجه برسند که حق الزحمه‌های خود را مناسب با سطح